

ved Sygekasserne dette, at Skønnet over, om Understøttelsesbetingelsen — Sygdom — er til Stede — *ikke* er overladt Kassebestyrelsen, men et Lægeskøn, hvorfor anden Kontrol er unødvendig.

*

*

*

Tilbage staar at omtale de *lovlige* Strejker. Her gælder det samme, som er sagt om de lovlige Lockouter. Selv naar „Strejke“ kun antages at omfatte de Arbejdere, som „aktivt“ deltager i Strejken, synes det af tvivlsom Berettigelse altid at udelukke de paagældende fra Understøttelse. Strejken *kan* være saa retfærdig, saa overalt anerkendt som nødvendig for Arbejderne i deres Tilværelseskamp, at den forårsagede Arbejdsledighed i Virkeligheden ikke kan siges fra Arbejdernes Side at være selvforskyldt.

Og hvis Strejken tages i videre Betydning, saa den ogsaa omfatter de passivt arbejdsvægrenende, kan Strejken desuden være af saa ringe Omfang — f. Eks. overfor en enkelt Arbejdsplads — i Forhold til Antallet af Fagets arbejdsløde, at det vilde være ganske urimeligt, om den skulde medføre Kassens Lukning. Paa samme Maade som ovenfor omtalt ved Louckouter er det vanskeligt her at formulere Lovregler, der tager Hensyn til hvert individuelt Tilfældes Ejendommeligheder, og det synes derfor naturligt ogsaa under Strejkesituationer at tage sin Tilflugt til Forligsmanden med Bisiddere til Afgørelse af, i hvilket Omfang det er rimeligt at lukke Arbejdsløsheds-kassen af Hensyn til det Princip, at Staten ikke vil tage Parti i Arbejdsstridigheder.

*

*

*

Ovenstaaende er de Betragtninger, som synes nærmestliggende, naar der spørges om Arbejdsløshedsunderstøttelser i Tilfælde af frivillige Arbejdsstandsninger, og nærværende Kommission vil vel neppe finde Anledning til at gaa videre, ud over det behandlede Omraade.

Men der er Problemer, der rækker videre, og det er vistnok rettest at antyde disse Problemer, selv om det maa erkendes, at Tiden ikke er inde til at tage Stilling til dem, ligesom Kommissionen vel heller ikke er sammensat med disse Spørgsmaal for Øje.

Imidlertid vil de vistnok før eller senere melde sig. De vedrører den Maade, hvorpaa Arbejderne har valgt at gruppere sig i Organisationerne; og medens herhenhørende Spørgsmaal hidtil med Rette er ansete for Staten uvedkommende og er henviste til Arbejdernes frie Forgodtbefindende, bliver Sagen en anden i det Øjeblik Hjælp til arbejdsløse bliver en Statsopgave; thi saa kan det ikke længer være Staten uvedkommende, om der i den Maade, hvorpaa Organiseringen har formet sig, maaske skulde ligge Spirer til unødigt Arbejdsløshed. Spirer, som maaske let kunde neutraliseres uden at gaa Organisationsfriheden for nær.

Og saadanne Spirer maa man vistnok erkende er til Stede.

I de Produktionsgrene, hvor det ene Fags Arbejde betinger det andet, vil Standsning i det første Fag medføre Arbejdsløshed i det andet. Hvis Murararbejdsmændene strejker, bliver Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Blikkenslagere o. s. v. arbejdsløse; hvis Maskinpasserne strejker, standser samtlige Fabrikker. En lille Kreds af Arbejdere kan i deres Afstemning gøre uoverskuelige Kredse af Klassefæller arbejdsløde.